

STOFF

★ NY TIDNING !

Stockholms Tidning om Oidentifierade Flygande Föremål

Innehåll:

WINFIELD BROWNE - EN KONTAKTMAN

POLLENKUNGENS BERÄTTELSE FRÅN 1946 - ETT PRESSKLIPP

HALLUCINATIONER - ETT VANLIGT FENOMEN

.... OCH EN MASSA ANNAT !!

Ledare

Detta är det andra numret av den lilla ufotidningen, STOFF. Klipp, egna artiklar och en bra kontakt med läsarna är vad som eftersträvas i denna lilla, opretentiösa tidning. Frågelådor, tävlingar samt insändare skall också vara med. Där gäller samma regler för anonymitet som i övrig press. Det betyder att Du skall bifoga namn och adress till insändaren även om Du skriver under signatur. Vill Du vara anonym i artikeln är det OK. Tyck till om ufoämnet, bli sur, uppgad eller glad.

Vi kommer givetvis också att rapportera från lokala ufofall men vi vet ju att observationer som sker här i stockholmsområdet inte så ofta kommer till vår kännedom.

Artiklar, egenhändigt författade av läsarna, mottages tacksamt men vi förbehåller oss givetvis rätten att refusera och ändra (svenskstavingen!). Tidningen är också öppen för andra ufoföreningar och ufointresserade i landet. Vi ser gärna fram emot rapporter och bidrag från ufologers verksamhet.

Namnet på tidningen är STOFF, Stockholms Tidning om Oidentifierade Flygande Föremål.

Så långt repriserna på förra ledaren. Nu till något annat! Olika kvasireligiösa yttringar har sedan länge funnits, på både det ena och det andra sättet. En variant inom t ex ufologin är att i alla lägen åberopa "tefaten", d v s de mystiska främmande farkosterna från andra planeter. Det finns som vi redan vet inga bergsäkra argument för att ufos skall vara sådana farkoster och det är det sannerligen aldrig i alla ufofall. Det handlar ju i regel om misstolkningar. Denna inställning, att ufos är farkoster från yttre rymden, är dock otvetydigt den populäraste bland "ufologer", massmedia och andra som härjar på scenen. Inställningen spelar dock ufologin i fatet eftersom det skrämmar bort många som kan tänka i lite vidare, öppnare perspektiv. Den sämsta formen av "ufokultur" är den som florerar bland osäkra, sökande men godtrogna människor, den som handlar om att ufos är besök från Venus eller Mars, ja rentav Jupiter, med gudomligt snälla och vackra varelser, alltid i släptåg men någon gudomlig förkunnelse eller tvärtom straff av mänskligheten. En sådan "kultur" har nyligen drabbat bl a Stockholm där "föreningen" Antakarana förmedlar föredrag av spektakulära sorter. Ett föredrag som nyligen avhölls i Vasa Gymnasium, föredragare var amerikanen Winfield Brownel, handlade om Venusmänniskor, suspekta teorier om ljusvarelser, ljudströmmar och en massa annat märkligt som ingen normal människa kan kontrollera. Samtliga dessa profeter följs givetvis av de små nödvändiga trycksakerna som säljs till hutlösa priser. I STOFF finns ett längre referat av detta föredrag. Hur kommer sig det då att människor ändå lyssnar och anammar denna rappakalja? Ja, det finns givetvis en mängd

Medlemsavgifter

Medlemsavgifter för 1989:

STUFO med UFO-Aktuellt.....	131:-
STUFO	70:-
STUFO pensionärer, studerande, med UFO-Aktuellt ...	103:-
STUFO pensionärer, studerande.....	35:-
(med pensionär, studerande avses heltid)	

orsaker men ser man på samhället i övrigt så är det trots allt inte så konstigt. Vi sväljer ju "experternas" ord med hull och hår så fort någon verkar auktorativ nog. Att ifrågasätta är inte så bra, experterna har säkert rätt. Därmed har vi den situation vi förtjänar, alla tror t ex på vad vetenskapsmannen säger trots att denne sällan eller aldrig förmedlar en korrekt bild av verkligheten. Det är så att säga inte bilder forskare jobbar med utan han/hon arbetar oftast med MODELLER av verkligheten (denna verklighet tänjs ibland också ut och in så att den passar modellerna. Ett exempel: Om en vetenskapsman säger att elektronen snurrar runt atomkärnan så är det bara en MODELL av hur man tänker sig verkligheten, särskilt som modellen passar rätt så bra in på vad som händer vid observation av atomerna. Men från denna modell är det MYCKET LÅNGT KVAR till hur det verkligen ser ut i atomen. Fast vi kan ju inte kontrollera, tyvärr.... Likadant är det med teorierna om universum som i alla sammanhang är så trovärdiga att de låter sanna. Men det är fel! Det upptäcks ju nya saker varje dag! Andå trodde vi blint på att det var sant igår. Men: Vi kunde som sagt inte kontrollera sanningen i det som sades... Likadant med ufologin där kunskapen är ytterst liten. Alldeles för liten. Därför: Var mycket kritisk till det som sägs, det är troligen inte sant även om det låter så.

VÄLKOMNA TILL STOFF, den lilla, enkla och opretentiösa ufotidningen.

— C G Norlén, ansv. utg. —

- Har Du betalt medlemsavgiften för 1989 ??

TÄVLING:

Vi fick in en del svar på förra tidningens gåta men tyvärr inget rätt. Därför återkommer samma gåta igen (den är bra!) och den som kan knäcka den blir (kanske) miljonär. Två priser delas ut, Bellmanlotter, till vardera två vinnare. Med rätt svar! PRÖVA IGEN! CHANSA!

Om en person har en viss ålder men inte vill tala om det så kan man ju säga på följande kryptiska vis: Min ålder om tre år gånger tre minus min ålder för tre år sedan gånger tre är min ålder för 12 år sedan gånger tre. Hur gammal är personen ??

Skicka lösningen till STOFF-Tävling, STUFO, Box 137, 145 01 NORSBORG. Alltså: Bara skriftliga svar duger.....

Svaren vill STOFF-red. ha före den 15 nov. -89.

HJÄLP TILL MED STOFF!

FÖRSENINGAR

Detta nummer av STOFF är försenat vilket knappast behöver påpekas. Det beror givetvis på de minimala personella resurserna vi har att framställa tidningen med. Dock har TVÅ nya medarbetare anmält sitt frivilliga intresse att driva detta "projekt" vidare. Vad som saknas är några krafter som kan klippa ihop materialet och göra en tidning av materialet. VILL DU? Man bör vara två personer att dela detta jobb. Hör av Dig snarast så vi kan forma decembernumret nu!

ETT FÖREDRAG

Winfield Brownel

Ett föredrag i Vasa Gymnasium
den 7 september 1989

Rapport av Elsie Molin

Kvällen började med att ordföranden för den arrangerande föreningen, Antakarana, höll ett inledande anförande. Det hördes mycket dåligt beroende på att han talade mycket långt ifrån mikrofonen. Därefter sjöng Winfield Brownels fru, Wathia Sims, tre sånger för att vi skulle komma i den rätta "amerikanska" stämningen.

Så inledde Winfield Brownel sitt föredrag. Han började med att tala om vikten av kärlek till medmänniskorna. Sedan övergick han till att prata om rymdvarelser. De finns överallt bland oss. Den som sitter bredvid dig i salen kan var en rymdvarelse. Han talade om att hans fru Wathia och han själv flugit med ett rymdskepp till Venus för några år sedan.

Han talade om rymdskepp och människor på andra planeter och han nämner George Adamski, Daniel Fry och van Tassel. Han visade sedan upp sin egen bok "UFOS" som innehåller berättelser om 40 kontaktfall och en massa bilder. Den kan man köpa för 165 kr. "'In the new age we will have a planet of love'" men de människor som inte vill vara snälla mot varandra kommer inte att vara kvar här. De kommer att tas till en annan planet där de får lära sig den läxa de inte ville lära sig här. Men vi går en härlig framtid till mötes." Många av de församlade i salen kallade han för "Star people", stjärnmänniskor, som är skickade hit för att assistera människorna på Jorden.

Hittintills har Winfield Brownel stått upp hela tiden. Men nu satte han sig och ordföranden tog över mikrofonen. Winfield är 84 år och behövde vila sig litet emellanåt, säger han. Ordföranden talade om seminarier som skall hållas under lördagen och söndagen. På ett utdelat papper anges kostnaden till 650 kr/dag eller 800 kr/helg. Men NU sänks priset till 300 resp. 400 kr.

Winfield Brownel fortsatte sitt föredrag i samma stil som innan. Så vitt jag vet hade ordföranden inte presenterat sig men Brownel kallade honom för "Änders Johansen" så han kanske heter Anders Johansson. De har varit vänner sedan 1981.

Efter föredraget fick publiken ställa frågor. Jag kan inte upprepa frågorna här eftersom det var väldigt svårt att höra frågeställarna. Men ordförande som satt vänd mot podiet, hörde bättre och han upprepar frågorna till Brownel.

Och Brownell svarar. "Rymdskeppen kom till Jorden för att våra vetenskapsmän experimenterade med atombomber. De är här för att skydda oss." Han talade om Ashtar som är "the chief manager of the space ships", chefen över rymdflottan, som är destinerade till Europa. Somliga rymdmänniskor är små, andra större. Ibland rövar de bort människor, ibland tar de "bara" med dem på en åktur. Rymdskeppen kan göra sig osynliga. De är osynliga om de är i den fjärde dimensionen men om de vill så kan de visa sig för en särskild person eller en grupp. Många skepp kan vara så stora som små planeter. Det kan finnas 300.000 människor ombord på ett skepp.

Alla de sista sex presidenterna har blivit kontaktade privat av människor från andra planeter. Eisenhower tillbringade en hel eftermiddag tillsammans med rymdmänniskorna.

Efter frågestunden visades några diabilder som mest var amerikanska tidningsurklipp. Därefter följde en halvtimmes paus.

Under hela pausen stod Winfield Brownel på podiet omgiven av en skara frågande. Han verkar vara mycket vital för sin ålder eftersom han orkar tala och stå på benen så länge.

Efter pausen blev det frågestund igen och Brownel svarade. "Det finns varelser i den sjätte dimensionen som kan färdas utan rymdskepp. De bara visualiserar den planet de vill komma till och så kommer de dit på några minuter även om avståndet är 100 ljusår.

Om de använder rymdskepp tar det 3 1/2 timme från det de lämnar Jorden till de kommer upp i ljusets hastighet och sedan tar det lika lång tid för att sakta farten igen för landning någon annanstans. Många skepp går mellan två konstellationer eller två galaxer med ljusets hastighet."

Sedan tog Antakaranas ordförande över mikrofonen. Han talade om en bok som handlar om att resa snabbare än ljushastigheten. Den heter "Min kontakt med ufo" och kom 1958. Den är skriven av en brasiliansk medborgare som heter Dino Casperani som erhållit utmärkelse av Brasiliens president. Boken, som finns i Sverige, handlar om hur utomjordiska varelser behandlar atomer samt en en förklaring hur man kommer upp över ljusets hastighet. Tid och rum upplösas, form och medvetande blir utbytbara.

Därefter blev så tiden mogen för "channeling", dvs det blev dags för rymdbrodern Ashtar att tala genom Winfield. "Jag är inte i trance utan fullt vaken", sade Brownel, "men jag känner deras närvaro i mig och jag känner vad de säger." Win-

field Brownel lutade sig bakåt i stolen och slöt sina ögon samtidigt som ljuset dämpas i salen. Efter någon minut öppnade han ögonen, satte sig tillrätta och började tala med sin vanliga röst. Ordföranden satt bredvid honom på podiet med slutna ögon och knäppta händer. "Good evening my friends of much light. This is Ashtar. I am greatful to have a chance to speak to my swedish friends. Om ni kan se det ljus som strålar ut från detta auditorium skulle ni vara stolta över er själva. Detta är en mycket trevlig grupp".

Han sade vidare att det finns för mycket radioaktivitet och om rymdskeppen inte hade ingripit skulle de flesta människor varit döda inom 10 år. "Vi lade en skyddande kraft över hela Europa. Vi ingrep och lade miljoner rymdskepp runt Jorden. Vi har hjälpt er på många sätt i det förflutna och hjälper er på många sätt nu." Han fortsatte ytterligare en stund till. Han vill "att människor skall gå framåt i sin utveckling. Den nya gyllene åldern skall komma på Jorden 'the new age' då kärlek och fred råder."

Så blev det tid för Ashtar att säga godnatt. "Ni är välsignade. Många av er är "star-people". Han talar om det underbara ordet "love", kärlek. "For love makes the world go around, det är den grundläggande kraften som kontrollerar universum. "I am your brother of light, Ashtar. God night!"

Ordföranden avslutade med att tala om att det kommer ut en ny bok i november som heter Star peace. Han berättade även om resor till Peru, Indien och USA som man kan följa med på, samt om filmer och föredrag under hösten. Sedan var mötet över.

På hemvägen funderade jag över varför denna gråhåriga, leende man berättar dessa saker. Att

det kan vara ekonomiskt lönande att vara bekant med utomjordiska varelser kan jag förstå med tanke på de höga avgifterna för föredrag och seminarier. Men tror han på det själv det han säger eller är det en bluffmakare? Då kom jag plötsligt ihåg en sak: Han sa ju att hans fru hade gjort en resa till Venus för några år sedan! Då var saken klar men hur var det med publiken? Det var ca 60-70 åhörare i Vasa gymnasium som alla verkade vara intresserade och vetgiriga. Tror verkligen de flesta av dessa människor på vad Brownel sade? Ja, jag tyckte att det såg så ut. Är det också möjligt att de tror på att det var rymdbrodern Ashtar som talade genom Brownel? Ja, kanske. Amnet är ju likartat spiritismen där andar talar genom medier. Kanske är detta bara en modern form av spiritism. Jag gick hemåt, en erfarenhet rikare efter att ha stiftat bekanskap med en gren inom ufo rörelsen så långt bort ifrån den seriösa uforsknigen.

Några korta reflexioner:

Denna knappast nya form av tefatsrörelse borde vara en utdöd gren av ufologin. Tyvärr så kommer det alltid nya generationer "lättlurade" som kan föda denna typ av kommersialiserad tefatsreligion med pengar. Något annat syfte har inte dessa. Att genren är misslyckad är redan "bevisad" eftersom varken George Adamski, Daniel Fry, Billy Meier eller andra kontaktisar lyckats övertyga mer än en liten skara drömmare, självbedragare och/eller fanatiker. Tyvärr är skaran tillräckligt stor, som sagt, för att det skall vara ekonomiskt lönsamt. Om man skall jämföra detta med "den seriösa ufologin", som är betydligt återhållsammare men samtidigt mycket mindre spektakulär, så har den en betydligt större målgrupp, nämligen hela befolkningen men den målgruppen stöder sig självklart på normalfall och vetenskap och så lite avarter som möjligt (fanatism) vilket tefatskulturen missat. Skrämmar man bort de som anses forma samhället (personligheter, de med den intellektuella makten och föralldel pengarna också) med bluff och bedrägerier så drabbas ju även den seriösa sidan automatiskt. Men vi jobbar på....

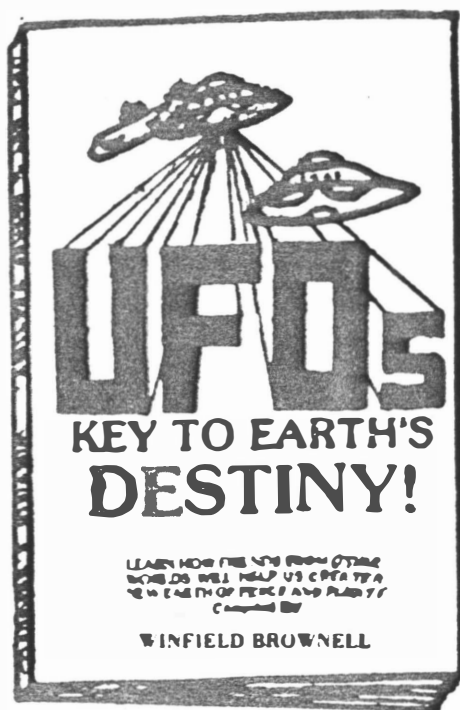
FRÅGELÅDAN

FRÅGELÅDAN ... ??? ... ??? ...

UNDER DENNA RUBRIK KAN DU FÅ
DINA FRÅGOR BESVARADE, OM VI
VET SVAREN FÖRSTÅS.

SKICKA DINA FRÅGOR TILL:

STOFF-Frågelådan
STUFO
Box 137
145 01 NORSBORG.

**MANY
PICTURES
OF
COSMIC
VISITORS
& SPACE SHIPS
FROM OTHER
PLANETS!**

Winfield Brownell UFO-kontaktman från USA

POLLENKUNGENS BERÄTTELSE 1946

En vacker vårväll för 27 år sedan träffade SJ-arbetaren — pollenkungen Gösta Carlsson — några varelser från en främmande planet. 20 tunnland jord har han för all framtid fridlyst.

ÄNGELHOLM (Expressen). Den 18 maj 1946 — en vacker vårväll. SJ-arbetaren Gösta Carlsson, 28, har tagit en kvällspromenad vid havet i Kronoskogen utanför Ängelholm. Plötsligt ser han ett ljussken inne i skogen. Han går dit. I en upplyst glänta får han se ett rymdskepp från en främmande planet.

I dag är Gösta Carlsson miljonär i pollen. Den plats där han för 27 år sedan träffade varelser från en främmande planet har han för all framtid fridlyst.

Nu vågar Gösta Carlsson berätta vad som hände:

— Dagarna efter rymdbesöket skrev jag en rapport till försvarsgäben, men den skickade jag aldrig i väg. Hade jag gjort det hade de nog spörrat in mig på ett sinnessjukhus, berättar han.

— Men nu finns det ingen som kan säga att jag gör det här för att tjäna pengar. Det har jag så mycket jag vill av. Under de här åren har jag också visat att jag inte är sinnessjuk. Ingen behöver tro på min berättelse om han inte vill. Självt tror jag varken på fan eller trollen. Jag tror bara på det jag själv sett.

När Gösta Carlsson var på väg hem från stranden den här kvällen fick han se en upplyst glänta.

Från föremålet i gläntan pulserade ljus. Det gnistade i marken som från tomtebloss. Plötsligt kom en "gubbe" fram till Gösta Carlsson.

— Han var klädd i en tätt åttittande flygaroverall med kapuschong. Han hade korta stövlar på sig och något som liknade en bälgskamera på magen. När jag var ett par meter från honom sträckte han upp handen på samma sätt som en polis när han gör stopptecken. Rymdpersonen så in-

get utan stod bara stilla med handen uppsträckt, berättar Gösta Carlsson.

Rymdskepp

Det var först då Gösta Carlsson förstod vad han hade uppläckt. I gläntan hade en farkost från en främmande planet landat. Hela gläntan var full av varelser som arbetade med rymdskeppet.

— De var mycket lika oss vanliga människor, säger Gösta Carlsson. Möjligen hade de ett mer sydländskt utseende och kvinnorna hade mer utvecklade former än vad jordkvinnorna har. Deras tänder var otroligt vita.

Männen hade snaggat hår och pollsonger. Det var första gången Gösta Carlsson såg det härmodet och efter händelsen i Kronoskogen ta han sig själv till med mod.

— Jag tror de höll på att laga ett kabinfönster. Man såg tydligt in i rymdskeppet. Fem kvinnor och sex män uppläckte jag. Några gick ut ur farkosten och arbetade från utsidan. Ibland såg jag hur de skrattade. En av kvinnorna gick ut med dryck till männen, som arbetade där ute. Dryc-

ken förvarades i något som liknade glas.

Rymdmänniskorna verkade ganska ointresserade av Gösta Carlsson. De hade viktigare uppgifter.

— Men en av kvinnorna tittade på mig, berättar Gösta Carlsson. Hon gick fram till ljusridån kring skeppet. Hon kastade ut något som det sprakade om då det landade i gräset. Hon skrottade ett käckt flökskratt och vinkade till mig.

Efter en dryg kvart lämnade Gösta Carlsson platsen. Han skulle försöka nå fram till rymdskeppet bakvägen.

Då Gösta Carlsson var på väg tillbaka till rymdskeppet fick han se ett ännu kraftigare ljussken och farkosten rörde sig uppåt. Så småningom försvann farkosten helt.

Märkligt

Under natten fick Gösta Carlsson vara med om en annan märklig upplevelse.

— Det var något som liknade en dröm. Kroppen var alldeles lam men i övrigt fungerade hjärnan och andra organ, berättar han.

— Det började med att jag slirade in i linsen på rymdman- nens kamera. Sedan förflyttades jag in i rymdskeppet.

— Där fick jag förklaringen på hur detta kunde ske. Rymd- männen hade förmågan att kunna ta reda på på vilken våglängd en människas hjärna arbetar. Därigenom kunde de flytta över mitt medvetande till rymdskeppet.

— Under vistelsen där fick jag fråga befälhavaren vad jag ville. Han förklarade att anledningen

Pollenkungen:

Jag såg ett tefat landa

Allt ska bevaras till eftervärlden. Men Gösta Carlsson vill inte bli fotograferad vid monumentet. Det vore ett brott att bli fotograferad här, säger han.

— Ingen behöver tro mig, säger Gösta Carlsson. Jag läser inte science fiction. Jag intresserar mig bara för vetenskapliga arbeten. Men jag måste ju erkänna det jag själv sett och upplevt.

Observera att tillståndet som Gösta Carlsson pratar om, att kroppen är lam men att hjärnan fungerar, också finns med i Whitley Stribers berättelse av modernare tapping.

Kommentarer till fallet

Gösta Carlsson har i ganska färska intervjuer ändrat historien en aning. Han påstod tidigare redan från början att han slipat ned "bränslestaven" av kvarts till ett stensmycke men numera säger han att staven faktiskt finns bevarad intakt i ett bankfack utomlands. Denna tas inte fram förrän "Världen" ändrat åsikt i ufofrågan och tar ämnet "på allvar".

till deras jordbesök var att de hade haft en explosion ombord. Två män hade omkommit. Dessa skulle nu begravas. Rydman-skorna hade grävt en grav, men då den var färdig kom de att tänka på att de kanske medförde bakterier som skulle vara skadliga för oss jordmänniskor. Därför klippte de i stället stora grenar från några granar i närheten. I dessa lade de in männen och tog dem tillbaka till sin planet.

— På natten frågade rydmanen mig om jag hittade ringen som kvinnan kastat till mig, berättar Gösta Carlsson. Jag förstod då inte vad han menade.

Nästa morgon gick Gösta Carlsson tillbaka till landningsplatsen. Där hittade han en kvarleva. Det var den rydman-kvinnan kastat. På marken var gräset bränt i två stora cirklar. I centrum kunde man se spår efter rymdskeppets stödfötter. I gräset var spåren kvar där rydman-skorna gått. En bit från skeppet fick Gösta Carlsson se en uppgrävd grav. Från några granar i närheten var grenarna avklippta. Efter en stupps letande hittade han också ringen. Den var gjord i en gul-grön metall och hade en utskuren relief.

Radiovågor

Nästa natt fick Gösta Carlsson tillbaka sin "dröm". Inne i rymdskeppet såg en kvinna i djup koncentration. Hon hade ett slags lurar på huvudet. Framför henne fanns en TV-skärm med text som hela tiden ändrades.

— Befälhavaren berättade för mig att detta var deras kommunikation med sin planet. Det gick inte att använda radiovågor eftersom rymdskeppet körde fortare än ljusets hastighet. Men eftersom människorna på deras planet kundo till våglängden till kvinnans hjärna kunde de sända meddelanden till henne. Hon tog emot meddelandena då hon var djupt koncentrerad. Meddelandena överfördes sedan från kvinnans hjärna till skrift på en TV-skärm.

Under de här "drömmarna" upplevde Gösta Carlsson hela tiden en fattandekänsla. Det är samma känsla som det senare visat sig att alla astronauter har under sina expeditioner.

25 år senare började Gösta Carlsson berätta om sitt äventyr. Då var det fortfarande i marken kvar tydliga spår där rymdskeppet landat. I den lilla plantan växte inget och träden runt landningsplatsen var skadade.

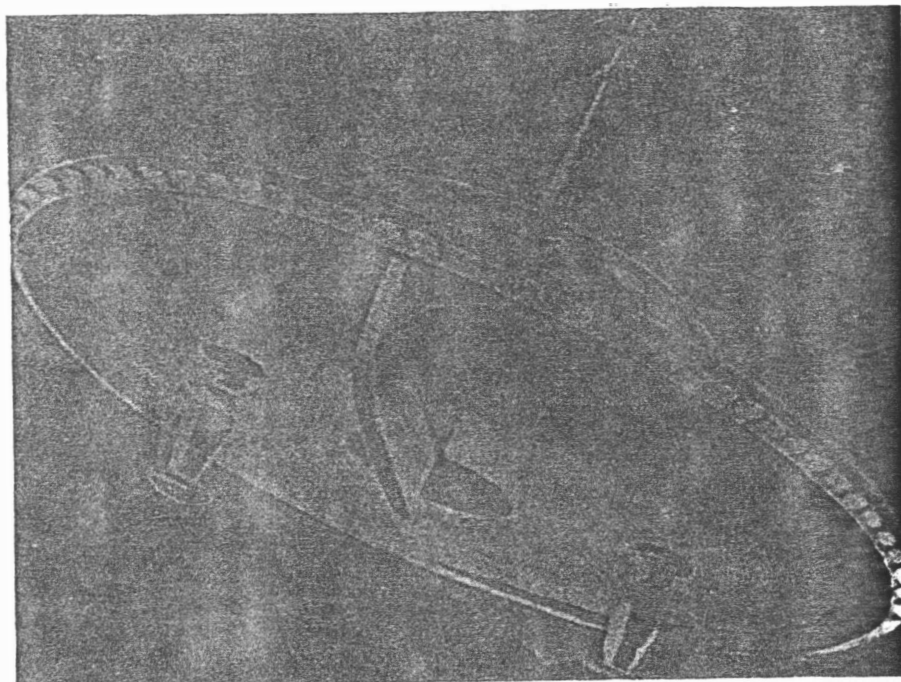
Gösta Carlsson tog jordprov som han sände till ett laboratorium för analys.

— Proven visade att marken inte var radioaktiv, berättar Gösta Carlsson. Men i jorden fanns askfragment. Alla rötter och liknande var sönderbrända. Sandkornen i proven var krossade. De var som mjöl.

— Efter den här händelsen har jag haft en rasande tur, berättar Gösta Carlsson. Det var då jag blev intresserad av pollen och det var då jag kom på hemligheten hur man gör extrakt av pollen. Det är något som ingen människa på jorden har kunnat komma på.

Pressklipp

Teckning: Eugen Semitjov

BÖCKER OM HALLUCINATORISKA UPPLEVELSER

av Elsie Molin

Vi har väl alla träffat människor som "ser" och "hör" saker som andra inte uppfattar. En väninna till mig har berättat att hennes mor var mycket förtvivlad när hon miste sin syster. Men en dag mötte hon på vägen sin döda syster som sa: "Du skall inte vara ledsen". En annan väninna har berättat att hennes dotter vid tre års ålder frågade: "Mamma, vad är det för en dam som står därborta vid byrån?" - "Jag vet inte, jag ser ingen", svarade hennes mor. Det förefaller mig alltså vara ganska vanligt med sådana upplevelser.

Vi efterlyser härmed duktiga skribenter av artiklar. Har Du något att komma med i debatten så vill vi hemskt gärna ta med Dina synpunkter. Skicka dem till:

STOFF-Artiklar

STUFO

Box 137

145 01 NORSBORG

Artiklar till tidningen

Whitley Strieber, som nyligen gav ut en bok som på svenska heter "Närkontakt", kan vara intressant att jämföra med andra människors berättelser om hallucinatoriska upplevelser. Jag vill därför nedan nämna ett antal sådana böcker.

Gordon Rattray Taylor: Medvetandemaskinen - en upptäcktsfärd i hjärnan. Författaren beskriver

vilka olika bilder man kan se för sin inre syn. Eidetiska bilder: Somliga människor, särskilt barn, har ett mycket gott synminne (eller fotografiskt minne). Om de får se en bild en liten stund vartefter den tas bort kan de sedan komma ihåg detaljer i bilden. Denna förmåga försvinner oftast med åren. Någonstans finns det omnämnt om en konstnär som redan efter en kvart bad modellerna gå hem eftersom han för sin inre syn fortfarande såg modellen lika tydligt som tidigare. Hypnagoga bilder: Vissa människor ser bilder på nathinnan när de lagt sig för natten, släckt ljuset och blundar. De kan föreställa sig riktiga bilder som människor, bilar, hus, snurrande spiraler, m m. Det är som en diablidsföreläsning. Den varar dock inte länge förrän personen somnar. Pseudohallucinationer: Liknande bilder, som ovan, kan framträda i luften, precis framför en, vid en helt vanlig situation med vanlig belysning och öppna ögon. Om man uppfattar att det är en bild och inte ett föremål kallas detta för pseudohallucination. Hallucinationer: Om däremot bilden är så verklighetstrogen att man inte kan skilja den från verkliga händelser är det en hallucination. Dessa är inte, som många tror, ett tecken på psykiska sjukdomar utan författaren anser att det är en ganska normal företeelse.

För ett par år sedan träffade jag en ung man i en förening som besvarades av att han såg "gubbar" i sitt rum på natten. Jag frågade hur de såg ut och om de var genomskinliga. "Nej, de ser ut precis som vanliga människor, ibland tror jag att det är inbrottstjuvar", svarade han. Han såg färre "gubbar" sedan han började meditera!

Astrids Gilmarks böcker: Jag vet, Jag ser. Astrid Gilmark var redan i barndomen "synsk" och blev tidigt intresserad av spiritualism. Hon utvecklade sedan en egen förmåga att "se" och "höra" avlidna personer. "Jag vet att livet fortsätter efter döden" säger hon och har sett det som sin uppgift att förmedla budskap från hädangångna till deras efterlevande. Jag vill helt kort återge en berättelse ur boken "Jag vet". År 1944 opererades Astrid Gilmark på Sofiahemmet för besvär med halsmandlarna. Under narkosen hade hon en dröm. Hon upplevde att hon vandrade på en grön äng mellan två ljusa höga gestalter. Landskapet var överjordiskt skönt. Efter en stund fördes hon plötsligt nedåt och stod så på golvet i operationssalen. Hon såg sig själv ligga på operationsbordet och hon fördes med milt våld fram mot det. Hon hade emellertid ingen lust att återvända till sin kropp utan tog spjärn mot en stol vartefter allt blev svart och hon vaknade upp ur narkosen. Läkaren frågade henne om hon upplevt något särskilt under narkosen för hon hade oväntat drabbats av hjärtstillestånd och man fruktade att livet flytt. Plötsligt, berättade läkaren, hade en stol i rummet slungats omkull utan någon begriplig anledning och efter ett kraftigt ryck i hennes kropp hade åter hjärtverksamheten kommit igång.

Astrid Gilmark svarade emellertid undvikande på läkarens frågor eftersom hon inte ville bli betraktad som "konstig". Gilmarks böcker innehåller en samling berättelser om vad hon sett och hört.

Mikael B Sabom: Vi upplevde döden. Dr Sabom blev intresserad av nära-döden-upplevelser efter att ha läst Raymond Moodys bok "I dödens gränsland". Han beslöt sig för att intervjua sina egna patienter som varit djupt medvetlösa och nära döden men som kunnat återupplivas. (Patienterna har varit "kliniskt döda" fast Sabom ogärna använder orden då de missbrukats urskillningslöst. Kliniskt död innebär att hjärtat stannat och att andningen upphört. I vissa fall går det emellertid ändå att återuppliva patienten men det måste ske snabbt, inom 20 minuter, annars dör cellerna i hjärnan och biologisk död inträder som är oåterkallbar). Sabom fann att många hade haft märkliga upplevelser medan de var medvetlösa. Han delade upp dem i två typer, den transcendentala och den autoskopiska upplevelsen. I den transcendentala upplevelsen ser patienten ofta en mörk tunnel med ett klart ljus i den bortre ändan, en ljusgestalt, gröna ängar, moln, stjärnor, landskap av oerhörd skönhet, avlidna släktingar, m m. Upplevelserna är drömlika. De autoskopiska upplevelserna är däremot sällsamma. Patienten tycker sig sväva i luften och ser sin kropp ligga på en brits. Han ser både läkare och sjuksystrar rusa in i rummet och ser när de ger injektioner, hjärnmassage och elchock. De ser hur instrumenten påverkas och det märkliga är att man senare berättar denna upplevelse precis så som det står i journalerna att händelseförloppet varit. Det har gjorts många försök att förklara nära-döden-upplevelser men man vet ännu inte vad som framkallar dem.

Agneta Uppman: Ut ur kroppen.

Agneta Uppman har ofta ut-ur-kroppen-upplevelser. De föregås vanligen av ett förlamningstillstånd som upplevs som skrämmande och ångestladdat. Överläkare Göran Grip i Lidköping skiver i förordet till boken att somliga människor ibland förs in i detta förlamningstillstånd när de befinner sig i fasen mellan vakenhet och sömn. Förr i tiden kallades det att "ridas av maran" men numera för "sömnparalys" eller "hypnogog paralys". Aftonbladets medicinske reporter Gunnar Rosell citeras i boken. Han menar att sömnparalys är sällsynt men oftast drabbar kvinnor. Tillståndet kan vara flera minuter och endast ögonen kan röras. Den drabbade befinner sig hela tiden mellan ett hallucinatoriskt tillstånd och medvetlöshet. När Agneta Uppman har "ut-ur-kroppen-upplevelser" ser hon ibland sig själv sväva över sängen. Ibland kan hon sväva ut ur rummet genom väggarna ut över hus och trädtoppar. Men hennes upplevelser är inte verklighetstroga som Saboms autoskopiska fall. Istället är vissa upplevelser rena fantasierna. Hon svävar från sitt rum ut i korridoren och där ser hon en stor hund. Problemet är att familjen inte har någon hund. Sedan svävar hon ut över Kronoparken men den ser inte som den brukar. Hon känner sig emellertid fullt vaken men är det tydligen ändå inte. Vid ett tillfälle såg hon sig själv ligga på sängen. Hon "vaknade" just som hennes man, Per, kom in i rummet. Hon tänkte precis fråga honom om något när hon vaknade ytterligare en gång, denna gång på riktigt. Agneta Uppman har en tvillingsyster som bor i England, Ingela Cole, som har liknande upplevelser, vilket finns beskrivet i boken "Andra verkligheter".

Elinor Rohlin: En värld i världen. Elinor Rohlin har ovanligt många hallucinationer. De tycks ofta grunda sig på vad hon tänker på, hört talas om, läst eller intresserat sig för. Hon är t ex intresserad av spiritism, alltså kan hon se andar. När hon är i kyrkan kan hon se en ängel med ljusgul mantel och stora vingar bakom kyrkoherden. En gång besökte hon en äldre dam som berättade att hon brukade se alfer i blomkrukorna. Alfer är de manliga motsvarigheterna till älvorna. Elinor Rohlin satt och funderade över alferna på tåget på resan hem och var förvånad över att hon själv aldrig sett några alfer men när hon kom hem så fick även hon se dem i blomkrukorna. Hon är också intresserad av att läsa bibeln. En gång såg hon Moses och en stor skara människor gå genom Röda Havet. Marken såg ut som sandig havsbotten och krigare med metallhjälmarna och spjut drunknade i vågorna.

Telepatiska hallucinationer. Det finns en typ av hallucinationer där man erfar att innehållet kommer utifrån på telepatisk väg. En eftermiddag såg hon i köket en syn där hennes bror fick armen omlagd av en sjuksköterska. Senare visade det sig att detta stämde. En kväll såg Elinor Rohlin ett kraftigt ljussken och fick en hastig vision av en gestalt som satt upp och ner. Nästa dag stod det i tidningen att ett flygplan störtat i Ängelholm och att en flygvärdinna länge satt fastspänd upp och ner.

Prekognitiva hallucinationer. Elinor Rohlin har också haft prekognitiva hallucinationer. Den märkligaste är den följande. Elinor hade besökt en familj i Finland. När hon kom hem till Örebro (en fredagskväll) satte hon på TVn. Det första hon hörde var : - Extra nyhetssändning från Karlskoga. En olycka har hänt i en biltävling, "Kanonloppet", och sex

personer har dödats. När Elinor Rohlin nästa dag pratade med sin syster i telefon blev hon mycket förvånad eftersom Kanonloppet inte ägt rum ännu. Det skulle gå nästa söndag. När hon så nio dagar senare såg på TV med sin bror och svägerska fick hon återigen se samma bilder och höra samma ord yttras om olyckan. De flesta av Elinor Rohlins hallucinationer är synhallucinationer. Även hörsel-, kombinerade syn- och hörsel-, känsel-, lukt- och smakhallucinationer förekommer. Hon gör inget försök av att analysera sina upplevelser men det kan man lätt göra själv genom att läsa boken och hennes berättelser noggrant och fundera på varifrån varje berättelse kommer ifrån. Då blir boken en lärobok om hallucinationer.

Whitley Strieber: Närbontakt. Boken är egendomlig och svårtolkad och fylld av skräckfyllda hallucinationer. Strieber har tidigare givit ut skräckromaner men även om miljökatastrofer och kärnvapenkrig. Det hela börjar en natt i december 1985. Strieber vaknar och ser en liten skräckinjagande gestalt klädd i metallplåtar närma sig hans säng. En stund senare förs han ut ur rummet och hamnar i en sänka i skogen. Han sitter på marken och kan inte röra någon del av kroppen.

Han har alltså drabbats av den hypnagoga paralyser som brukar följas av hallucinationer. Sedan flyger han över trädtopparna (likt Agneta Uppman) och glider in i ett litet rum fullt av små, skrämmande varelser. Rummet är runt, har ett välvt tak och luften känns kvav. Enligt en undersökning av Thomas E Ballard (i norska tidningen UFO, 4/88) förekommer denna typ av rum och denna kvava luft ofta i bortförings-sammanhang. Strieber ser emellertid inget ufo. Han talar däremot en hel del om dessa ufos och om snedögda varelser men han har aldrig sett ett

oidentifierat flygande föremål. Han låter sig även hypnotiseras för att få fram eventuella dolda minnen. En gång ser han under hypnos hur världen exploderar och förvandlas till ett rött eldklot. Han har ju skrivit en bok om kärnvapenkrig så det är inte så konstigt att han ser sådana saker. Man kan även undra om Strieber har förmåga att påverka andra människor i sin omgivning telepatiskt. Hans lille son drömde om att en massa små läkare tog med honom ut på verandan och lade honom på en säng. Försök i sömnlaboratorier har visat att sovande personers drömmars innehåll kan påverkas telepatiskt av andra. Dessa experiment finns beskrivna i Montague Ullman, Stanley Krippners och Allan Vaughans bok "Drömtepati".

Hallucinationer som kan överföras telepatiskt. Vid ett tillfälle ser både Strieber, hans fru och son samt en barnvakt ett vitt litet spöke. En kamrat till sonen, som var bjuden på middag, såg ett litet flygplan med massor av ljus som flög över gårdsplanen. En natt vaknade Strieber av ett blått sken på vardagsrumstaket. (Det kan ha varit en hallucination). Han tänkte då att det brann i skorstenen och att han måste göra något åt saken omedelbart. Därefter föll han i djup sömn. (!) En stund senare väcktes han av en kraftig knall. Även hans fru och sonen uppfattade knallen och blev skrämde.

Hallucinationer kan också vara kollektiva. Det betyder att den kan uppfattas av flera personer samtidigt. En kväll när Strieber och hans fru satt i vardagsrummet började en röst tala till dem genom stereoapparaten. Rösten förde ett kort samtal med dem. GNM Tyrell beskriver i boken "Parapsykologins grunder" en kollektiv hallucination som jag kort skall referera. Mr och Mrs Pye åkte med buss ut på landet och höll från bussen

utkik efter ett pensionat att tillbringa semestern på. Till vänster om vägen såg de efter ett tag ett stort hus med en stor gräsplan framför. Där fanns korgstorlar och bord och stora trädgårdsparasoller utplacerade. De steg av bussen vid nästa hållplats och gick tillbaka för att beställa rum men när de kom dit fanns där inget hus, ingen gårdsplan utan bara tomma gården. En av makarna drabbades tydligen av en hallucination, grundad på en förväntan och överförde den till den andra maken på telepatisk väg. Det kan vara likadant med Striebers händelse vid stereoapparaten.

De flesta av Striebers upplevelser äger rum på nätterna i sovrummet eller under hypnos. Vid ett tillfälle hade han en ute-ur-kroppen-upplevelse och flög omkring i rummet. Strieber drabbas även emellanåt av oförklarlig minnesförlust. Vid ett tillfälle gick han, som han trodde, ut några minuter för att få luft men kom tillbaka tre timmar senare. Han visste inte var han hade varit eller ens om han lämnat våningen. Gordon Rattray skriver i boken "medvetandemaskinen": "Övergående minnesförlust kan ibland drabba tex bilförare som kan vakna upp i en obekant del av staden, sittande i bilen och ovetande hur den kommit dit. Någon hållbar förklaring till fenomenet finns inte".

Strieber säger att han kan påverka elektriska apparater genom att lägga handen på dem. Han förorsakar tex kortslutning i stereoapparater. Om detta är sant har han alltså en psykokinetisk förmåga att påverka apparaterna. Enligt egen uppgift berättar han ibland historier som inte är sanna vilket knappast underlättar tolkningen av hans bok.

Beträffande hallucinationer så verkar det vara så att människor "ser" det de är intresserade av och tänker på. Astrid Gilmark och Elinor Rohlin är spiritistiskt intresserade och ser därför avlidnas andar, Elinor Rohlin även alfer och bibliska scener medan Whitley Strieber ser skräckgestalter. Hans undermedvetna tycks vara en gryta som bubblar och kokar och ibland bubblar ett litet monster upp till ytan och ger upphov till en hallucination. Och kanske en skräckroman. Ur ufoforskningssynpunkt saknar därför boken värde.

Harald Schjelderup: Den dolda människan. Författaren behandlar i olika kapitel psykoanalys, hypnos, själslig automatism som automatisk skrift, trancetal, etc, personlighetsklyvning, spiritualism, hallucinationer, prekognition och psykokinesi. Sist kommer kapitlet Efter döden - vad händer med oss? Boken är lättläst och mycket intressant.

Alla här nämnda böcker finns på Stadsbiblioteket utom Elinor Rohlins som har kostat ca 84 kr.

Angående annonser. Föreningen är en idéell sådan och har så liten omsättning att den inte är skattemässig eller momspliktig. Därmed kan vi också SKÄNKA annonsutrymme i tidningen. Annonserarna ersätter detta i form av bidrag till föreningen. Kopplingen blir därmed inte skattetekniskt självklar vilket gör att vi kan debitera symboliska belopp för annonsplats. En helsida kostar 200kr, en halv 110kr och en kvarts 65kr. Själva annonseringen är alltså gratis men vi emotser ett bidrag på motsvarande summa !

Artiklar till tidningen

Vi efterlyser härmed duktiga skribenter av artiklar. Har Du något att komma med i debatten så vill vi hemska gärna ta med Dina synpunkter. Skicka dem till:

STOFF-Artiklar
STUFO
Box 137
145 01 NORSBORG

INSÄNDARE

Vi tycker det är bra med många olika åsikter i ufofrågan. Ingen skall ha monopol på ordet ufoexpert när man vet så lite om vad ufos är.

Skicka dom hit, Dina bästa inlägg:

STOFF-Insändare
STUFO
Box 137
145 01 NORSBORG

UFO SVERIGES RIKSSTÄMMA 1989

RIKSSTÄMMAN 1989

Riksstämman avhölls i april i ABF:s Z-sal i Stockholm. Salen tar 300 personer men det var inte fullt. Ca 200 personer kom under dagen till detta evenemang som började redan klockan 10 med de interna UFO-Sverige-förhandlingarna till klockan 12 (här var endast lokalföreningarnas ombud representerade) vartefter ufoseminariet började med sina föredrag klockan 13.30 och pågick till 19.30. Således en lång dag för alla inblandade men tydligen ganska givande ändå när man har facit i hand. Både ris och ros har framkommit men faktiskt mest ros. Ett ögonblick lägrades paniken emellertid i seminarielidarens hjärna då ABF slarvat och inte meddelade att de inte hade någon 8 mm filmsprojektor, den som Gösta Linderholm skulle visa sin film på var det tänkt. Detta plus en timme till föredraget när faktum klarnat kändes lite pressat. Nåja det löste sig genom att två medarbetare "offrade" en stund och åkte och hämtade en projektor hemma hos en medlem. Resten av dagen var en någotsånär lagom blandad kompott av föredrag, de flesta av hygglig klass också.

Detta (och kanske även andra faktorer) gör att vår lilla förening får förtroendet att även 1990 anordna denna mässa. Hur detta skall gå till är höljt i dunkel men som alla

medlemmar förstår så är det fritt fram att fantisera ihop ett (bra) program. Alla tips mottages tacksamt för det är ingen idé att skjuta upp planerandet. Man skall börja fundera redan nu!

Ett önskemål är t ex att förlänga tiden för debattpanelen till 2 timmar i stället för 1 och det kan vara riktigt. När stämningen började infinna sig till sist i debatten så var det dags att sluta för dagen.

Men vi kan inte bara ha debatt: Fram med idéerna, gärna skriftligen till STUFO. Vet Du redan nu med Dig att Du kan vara med och hjälpa till med arrangemanget (ca april 1990) så går det givetvis också bra att anmäla detta intresse redan nu.

KOM IGEN!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nästa nummer
OM ALLT FUNGERAR SÅ KOMMER DEN TILL I BÖRJAN AV DECEMBER 1989
(STOFF KOMMER BARA MED HÖGST TRE NUMMER 1989, ORSAK: Ont om tid!)

Adress

STUFO

Box 137

145 01 NORSBORG

Telefon

0753 - 858 57

Postgiro

440 19 83 - 4

Återgivning av originalartiklar ur tidningen får ske endast om källan anges:
STOFF, Stockholms Tidning om Oidentifierade Flygande Föremål.